

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/101/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010906
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010906.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému U. L., nar. XX.XX.XXXX v R. P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.06.2021, č. k. 3PP/15/2021-33, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.09.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. L. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 16.06.2021, č. k. 3PP/15/2021-33, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného U. L. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.07.2018, sp. zn. 4T/50/2018, zamietol.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a tiež splnil prvú materiálnu podmienku, že svojim správaním preukázal polepšenie vo výkone trestu, no nespĺnil druhú materiálnu podmienku, keď od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil tým, že poukázal na register trestov odsúdeného, kde má odsúdený evidované 4 záznamy, ako aj na závery resocializačnej prognózy, ktorá sa podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá pre opakované páchanie trestnej činnosti. Okresný súd bol toho názoru, že v jeho prípade bola zjavná gradácia pri páchaní trestnej činnosti, nakoľko bol dvakrát odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania a v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Preto okresný súd konštatoval, že odsúdený nespĺnil všetky zákonom stanovené podmienky a žiadosť o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

Podanú sťažnosť odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.07.2021 prostredníctvom obhajcu. Uviedol v nej, že výrok považuje za nesprávny, pretože samotný ÚVTOS odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť, avšak s dohľadom. Toto odporúčanie zostalo bez povšimnutia. Dokonca ponechal na úvahe okresného súdu aké obmedzenia alebo povinnosti mu pri podmiennečnom prepustení uloží. Odsúdený argumentoval, že skúšobná doba môže byť pri podmiennečnom prepustení uložená až na 7 rokov, pričom je nástrojom na ovplyvnenie správania sa odsúdeného po podmiennečnom prepustení. Okresný súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy, že z hodnotenia odsúdeného vyplynulo, že s primárnou rodinou je v kontakte (pravidelne písomne, telefonicky aj návštevami), rodinné väzby sú dobré a sú stabilizované (podoťkol pritom, že trestný útok odsúdeného svojho času smeroval proti primárnej rodine). Na druhej strane je to primárna rodina, ktorá mu pri

podmienečnom prepustení ponúka bývanie a vybavila (aspoň ústny) prísľub zamestnania sa. Rodinné zázemie ako predpoklad úspešnej resocializácie odsúdeného je u neho dané. Okresný súd síce vytkol odsúdenému spáchanie viac trestných činov s postupnou gradáciou závažnosti od prečinu až po zločin, no z napadnutého uznesenia ale nevyplývalo, kedy boli skoršie trestné činy spáchané, najmä či neuplynul dostatočne dlhý čas medzi trestnými činmi, ktoré boli spáchané skôr a boli právne kvalifikované ako prečiny nebezpečného vyhrážania a aktuálnym trestným činom odsúdeného (právne kvalifikovaným ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby) a či nebolo možné trestné činy nebezpečného vyhrážania pripísať tzv. mládežníckej nerozvážnosti. Jeho osobnosť sa vyvíja vekom a aj pod vplyvom výkonu trestu. Uvedomil si trestnú činnosť a zaujal k nej kritický postoj - toto sú znaky, ktoré svedčia o posune v jeho osobnosti. Osobnostné charakteristiky u neho pritom neboli zohľadnené. Bol toho názoru, že je správne, zákonné a spravodlivé ho podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody pri určení primeranej skúšobnej doby (aj s prípadnými obmedzeniami, povinnosťami a dohľadom podľa úvahy súdu).

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne pochybenia nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby nezistil. Okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Okresný súd správne skonštatoval splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, nakoľko odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, keď dňom 13.03.2021 vykonal 2/3 z aktuálne vykonávaného trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.07.2018, sp. zn. 4T/50/2018, za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. U odsúdeného okresný súd dospel k správne záveru aj ohľadom splnenia prvej materiálnej podmienky, nakoľko bolo nepochybné z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie.

K druhej materiálnej podmienke mal krajský súd za potrebné pripomenúť, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Takýto predpoklad u odsúdeného nie je z dôvodov, ktoré okresný súd v napadnutom uznesení podrobne rozviedol. Jeho argumentáciu si krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ňu poukazuje bez potreby ju opakovať. Tu platí, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštanné, tvorí rozhodnutie okresného a krajského súdu jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je pri tom potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (NS SR sp. zn. Tpj 57/2016).

Okresný súd tak správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov zaznamenané celkom 4 odsúdenia, pričom je nutné poukázať hlavne na skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti podmiennečne prepustený, a to dňa 26.08.2010 v konaní Okresného súdu Martin vedenom pod sp. zn. 3PP/118/2010, pričom bezprostredne po podmiennečnom prepustení v období od presne nezisteného mesiaca druhej polovice roku 2010 do 13.11.2017 sa dopúšťal trestnej činnosti, za ktorú v súčasnosti vykonáva trest

odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené treba jednoznačne uviesť, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pretože nie je možné od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K ďalším sťažnostným námietkam odsúdeného mal krajský súd za potrebné ešte uviesť, že riaditeľ ÚVTOS síce odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom, avšak toto odporúčanie nie je pre súdy záväzné. Okrem toho v samotnom hodnotení ÚVTOS bolo uvedené, že v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody sa tento správna na požadovanej úrovni, avšak vzhľadom na jeho kriminálnu nie je možné zaručiť, žeby po prepustení viedol riadny život, pričom okrem iného skonštatoval, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. To, že sú rodinné vzťahy odsúdeného v súčasnosti stabilizované, taktiež nedáva záruku na to, že po prepustení povedie riadny život, nakoľko sa práve už spomínanej trestnej činnosti dopustil na rodinných príslušníkoch. Aj vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti krajský súd dospel k názoru, že na nápravu odsúdeného je nutné pôsobiť aj naďalej výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.